

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

REDAKCJA

PRZYJMUJE INTERESANTÓW
OD GODZINY 12-ej DO 2-ej PO POŁUDNIU

ADMINISTRACJA

CZYNNA OD GODZINY 8-ej DO 15-ej

KONTO W BANKU „SPOŁEM”
ODDZIAŁ W WARSZAWIE Nr 193

KONTO W P.K.O. Nr 1-980

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

REDAKCJA I ADMINISTRACJA

**WARSZAWA
Al. Jerozolimskie 121**

TELEFONY:

REDAKTOR NACZELNY	8.85-01
SEKRETARZ REDAKCJI	8.85-02
ADMINISTRACJA WYDAWNICTWA	8.85-04
DZIAŁ OGŁOSZEŃ	8.85-05
ZARZĄD Drukarni	8.85-06
DRUKARNIA	8.79-61

Sojusz Polski z Francją jest koniecznością dla narodu francuskiego

Przeciw demoralizacji podatkowej

W dzisiejszym budzie państwowym jedną z ważniejszych pozycji, decydujących o jego równowadze, są wpływy podatkowe. Wpływy te nie są jednak takie, jakie powinny być, GDYBY WSZYSCY PODATNICY Z SEKTORA PRYWATNEGO UJAWNILI WOBEC WŁADZ SKARBOWYCH SVOJE PRAWDZIWE DOCHODY I OBROTÓW.

Gdzie szukać przyczyn takiego stanu rzeczy? Nie ulega wątpliwości, że atmosfera Polski przedwojennej, że okres okupacji niemieckiej, nie sprzyjały wytworzeniu się moralności podatkowej. Zdać sobie należy sprawę jednak z tego, że to co w okresie okupacji mogło być uważane za czyn z punktu widzenia interesów państwa polskiego patriotyczny — mianowicie uchylanie się od płacenia podatków — w Polsce Ludowej musi być uznane za czyn aspołeczny, ZA SZKODNICTWO SPOŁECZNE.

W strukturze gospodarczej państwa każdy sektor gospodarczy zajmuje miejsce mu wyznaczone, ale każdy musi też spełniać obowiązki ciążące na nim, PRZED WSZYSTKIM TE, KTÓRE ŁĄCZA SIĘ Z GOSPODARKĄ FINANSOWĄ PAŃSTWA. Obowiązki te w zakresie podatków sprowadzają się do płacenia ich we właściwej wysokości i w terminach ustawowych, a równocześnie do uniemożliwiania nadużyć podatkowych innych.

Mówi się czasem, że nadużycia podatkowe są „obroną przed nadmiernym opodatkowaniem”. Otóż należy pamiętać o tym, że w myśl przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym ciężar udowodnienia rzeczywistej wysokości obrotów i dochodów spoczywa na podatniku. Podatnik, prowadzący księgi handlowe, względnie księgi uproszczone lub podatkowe prawidłowo, ujawniający w nim rzeczywiste obroty i dochody, współdziałający z władzą podatkową lojalnie w ustalaniu dla niego podstaw wymiaru podatku, nie będzie skarżył się na dowolność szacowania i wymiaru podatków. Ale podatnik, który ustosunkowuje się negatywnie do rost powań wymiarowego, który nie stara się udowodnić rzeczywistych podstaw opodatkowania, SAM WYLACZA SIĘ POZA NAWIAS TEGO POSTĘPOWANIA. Zresztą w tym ostatnim przypadku postępowanie podatnika nosi cechy szkodnictwa społecznego, skoro on właśnie — PRZEWAGNIE ŚWIADOMIE — utrudnia pobranie podatku we właściwej wysokości.

STAD KONIECZNOŚĆ WALKI NA FRONCIE DEMORALIZACJI PODATKOWEJ i to walki, KTÓRA OBO- WIAZUJE KAŻDEGO OBYWATELA DEMOKRATYCZNEJ POLSKI, A W SZCZEGÓLNOŚCI UŚWIADOMI- ONYCH SPOŁECZNIE CZŁONKÓW PARTII POLITY- CZNYCH.

WALKA Z PANUJĄCĄ DEMORALIZACJĄ PODAT- KOWĄ, ZE SZKODNICTWEM PODATKOWYM MUSI ZATOCZYĆ JAK NAJSZERSE KĄGI.

Przed wszystkim musi zostać zaszczepione w społeczeństwie przekonanie o konieczności stosowania zasady PO- WSZECHNOŚCI OPODATKOWANIA, zasady, że KAŻDY OBYWATEL powinien świadczyć na rzecz państwa w roz- miarach określonych ustawami. Przynależność partyjna i zwią- zana z nią dyscyplina stanowią ten czynnik, który powinien POBUDZAĆ CZŁONKÓW PARTII do jak najgorliwszego wypełniania obowiązków podatkowych. DO WSPÓLDZIA- ŁANIA Z WŁADZAMI PODATKOWYMI W ZAKRESIE NAJBARDZIEJ ZGODNEGO Z RZECZYWISTOŚCIĄ U- STALANIA OBOWIĄZKÓW PODATKOWYCH, Z WY- KŁUCZENIEM WSZELKIEJ INTERWENCJI NA RZECZ UCHYLAJĄCYCH SIĘ OD OBOWIĄZKÓW PODATKO- WYCH, DO PROPAGANDY WRESZCIE — W JAK NAJ- SZERSZYM ZAKRESIE — NA RZECZ WSPÓŁPRACY PODATNIKA Z WŁADZAMI PODATKOWYMI I NA- LEŻYTEGO WYPEŁNIANIA OBOWIĄZKÓW PODAT- KOWYCH.

W SEKTORZE PRYWATNYM PODATKI STANO- WIA JEDEN Z PODSTAWOWYCH ELEMENTÓW SPRAWIEDLIWEGO PODZIAŁU DOCHODU SPOŁEC- NEGO. UCHYLANIE SIĘ WIEC OD PODATKÓW JEST WYRAZEM WROGIEGO NASTAWIENIA DO USTRO- JU DEMOKRATYCZNEGO I KLASY PRACUJĄCEJ.

TAK, A NIE INACZĘJ, MUSIMY KWALIFIKOWAĆ TYCH WSZYSTKICH, KTÓRZY CHCIELIBY SIĘ WZBO- GACIĆ PRZEZ NIEPŁACENIE PODATKÓW!

DEMORALIZACJA NA ODCINKU PODATKOWYM MUSIMY WYPOWIEDZIEĆ WALKĘ I WALKĘ TE WY- GRAC WBREW WSZELKIM PRZESZKODOM I TRU- DNOŚCIOM. Nie chcemy przez to nikogo likwidować, niko- mu nie chcemy odbierać możliwości uczciwej pracy w swoim zawodzie, ale od każdego obywatela musimy wymagać sto- sowania się do obowiązujących ustaw.

Administracja skarbowa, która w ubiegłym dwuletnim okresie udowodniła, że potrafi pracować w najcięższych wa- runkach, przestrzegając zasad praworządności — WALKĘ Z DEMORALIZACJĄ PODATKOWĄ PODJĘŁA I BE- DZIE JĄ PROWADZIĆ KONSEKWENTNIE, W TYM GŁĘ- BOKIM PRZESWIADCZENIU, ŻE MA ZA SOBĄ W TEJ PRACY OPINIĘ I POMOC KLASY PRACUJĄCEJ.

KONSTANTY DĄBROWSKI

Wywiad z Pierre Cot'em byłym ministrem lotnictwa

Pierre Cot, były minister lotnictwa, a obecnie członek Francuskie- go Zgromadzenia Narodowego, z ramienia francuskiej partii komu- nistycznej, który odwiedził Polskę, udzielił Telepressowi wyłączonego wywiadu, odpowiadając na następujące pytania:

— Czy jest Pan zwolennikiem soju- znych z czołowymi przywódcami Pol- ski, jak Pan ocenia tych ludzi i ich politykę?

— Uważam, że wojskowy sojusz z Polską, jak również z wszystkimi kra- jami Środkowej i Wschodniej Europy jest geograficzną koniecznością, jest niezbędnym uzupełnieniem paktu, któ- ry ostatnio zawarła Francja ze Związ- kiem Radzieckim. Lud francuski, jak i wszystkie narody europejskie uważa kwestię swego bezpieczeństwa za naj- ważniejszą ze wszystkich problemów. Dla narodu francuskiego oznacza to rozwiązanie problemu niemieckiego, ponieważ gorzkie doświadczenie nau- czyło go, że Francja będzie bezpieczna tylko wówczas, gdy będzie posiadała sojusz ze Związkiem Radzieckim i no- wymi demokracjami Europy. Francja pragnie znów stać się elementem w po- lityce europejskiej. Najlepszym środ- kiem ku temu jest znalezienie wspólnego języka ze Wschodnią Europą, gdzie Francja była zawsze popularna, nawet przed wojną. Wpływy francu- skie jednak nie mogą opierać się na starych zasadach imperializmu, lecz muszą znaleźć nowe podstawy, ponie- waż kraje Wschodniej Europy są de- mokracjami ludowymi i my Francuzi musimy znaleźć nową orientację, by móc z nimi współpracować.

Wolimy węgiel, niż obietnice

— Co sądzi Pan o porozumieniu, za- wartym przez Bidault'a w Moskwie z Anglikami i Amerykanami w sprawie dostaw węgla z Zagłębia Ruhry. Czy uważa Pan, że korzystnym byłoby dla Francji rozszerzenie istniejącego im- portu węgla z Polski?

— Otrzymałbym obietnicę od An- glo-Sasów, ale wolelibyśmy otrzymać węgiel. Przez posunięcie to, Bidault, świadomie czy nieświadomie zrobił wrażenie, że przysuwa się bliżej do Marshall'a, niż do Molotowa. Jest to niepozbawiony znaczenia kierunek fran- cuskiej polityki, ponieważ należy za- znaczyć, że ten nowy kierunek zjawia się po mowie Trumana. Bidault myli się jeśli uważa, że społeczeństwo fran- cuskie zaspokoi się anglo-amerykań- skimi obietnicami węgla. Byłoby to wielkie niedocenianie jego intelligen- cji. Polski węgiel jest Francji potrzeb- ny.

Twórzmy polski romantyzm

— Co sądzi Pan o pracy, której do- konali Polacy na Ziemiach Zachod- nych? Jak Pan przypuszcza, dlaczego niektórzy mężowie stanu na Zachodzie atakują stale obecne granice polskie?

— Jestem pełen podziwu dla wiel- kiej pracy, dokonanej na Ziemiach Za- chodnich, Polacy, odziedziczywszy cał- kowicie zdewastowane tereny i stojąc w obliczu konieczności największego w historii przesiedlenia ludności, byli w stanie przeprowadzić na tych terenach niezwykle pokojową rewolucję społecz- ną, lecz również szeroko zakrojoną reformę rolną. W moim przekonaniu odnieśli oni wielki sukces. Kiedy przy- byłem tu wiedziałem, że Polacy są na- rodem dynamicznym, pełnym żywio- łowości. Ale co mnie zaskoczyło to wiel- kie zdolności organizacyjne, wykaza- ne przez naród, który uważał za wa- zewe za naród romantyczny. Pragnę dodać, że polscy mężowie stanu zrozu- mieli dobrze psychikę ludu i skiero- wali nawet te cechy romantyczne w wysiłek twórczy. Improwizacje zasto- sowane przez Polaków w każdej dzia- dzinie życia, mogą pochodzić tylko od ludu, posiadającego wielką wyobraź- nię.

Krytyczne ustosunkowanie i ataki na zachodnie granice Polski, w moim przekonaniu są czymś innym, jak środkami nacisku w grze sił politycz- nych, rozgrywanej obecnie przez Ame- rykanów.

— Po rozmowach, przeprowadzo-

Korespondent „Robotnika” i przedstawiciel PAP przygwozdzili niescisłe argumenty w sprawie zachodnich granic Polski

NOWY YORK, 14.5. „New York Times” zamieścił list do redakcji, napisany przez kores- pondenta „Robotnika” Arskie- go i przedstawiciela PAP — Wiączka. List ten jest odpowie- dzią na artykuł wstępnego tego dziennika w sprawie polskiej granicy zachodniej. Autor artykułu starał się wówczas dowiedzieć, że uchwała poczdams- ka nie przewiduje ustalenia polskiej granicy zachodniej. Au- tor artykułu starał się wówczas dowiedzieć, że uchwała poczdams- ka nie przewiduje ustalenia polskiej granicy zachodniej. Au-

Likwidator warszawskiego Getta będzie sądzony na jesieni w stolicy

Morderca 300 tysięcy Żydów war- szawskich, osławiony likwidator sto- lecznego getta, generał Jurgen Stroop, jak już donosiliśmy, został wydany Polsce.

Zbrodniarz niemiecki zostanie osa- dzony w więzieniu Mokotowskim, a przed sądem stanie w Krakowie na jesieni. Stroop sygnal z okrucieństwa nawet wśród najbardziej krwiożer- czych gestapowców. Przed kilku dnia- mi Stroop skazany został przez Try- bunał sojuszników na karę śmierci za zabicie się nad jeńcami angielskimi.

W liście swym tow. Arski i Wiączek zbijają po kolei argu- menty artykułu dziennika, cy- tując m. in. opublikowane przez Departament Stanu ko- munikaty w tej sprawie. Pod- kreślają, że akcja przesiedleńcza była prowadzona przy ścisłej współpracy z Wojskową Misją Brytyjską, co kilkakrotnie po- twierdziła prasa angielska. Ar- ski i Wiączek przytaczają ko- munikat z roku 1945, — który ukazał się również w „New York Timesie”, stwierdzający, że „administracja Szczecina zo- stała przekazana Polakom przez Wielką Trójkę”.

Termin „linia demarkacyjna”, jako określenie granicy na Odrze i Nysie, jest zakwestio- nowany stwierdzeniem, że w de- klaracji poczdamskiej nie ma te- go terminu, natomiast według oficjalnego tekstu Departamen- tu Stanu mówi się o „zachod- nych granicach Polski”.

Ratyfikacja sojuszu polsko - czeskiego na uroczystym posiedzeniu parlamentu

Wspólne niebezpieczeństwo połączyło bratnie narody

PRAGA (PAP). — Czechosłowackie Zgromadzenie Na- rodowe na nadzwyczajnym uroczystym posiedzeniu ratyfikowało pakt przyjaźni i wzajemnej pomocy między Polską a Czechosło- wacją, podpisany w Warszawie.

Na posiedzeniu obecny był m. in. ambasador R. P. Wier- bowski.

Omawiając doniosłe znaczenie tego układu, czechosłowacki minister spraw zagranicznych Masaryk oświadczył m. in.: „Nad- szedł historyczny moment urzeczywistnienia braterstwa polsko- czechosłowackiego w raniach braterstwa słowiańskiego. Pakt ten jest szczęśliwą konsekwencją ścisłej współpracy między dwoma krajami, zainicjowanej w ONZ i na konferencji pokojo- wej w Paryżu, współpracy umo- tywowanej tożsamością intere- sów w obliczu stałego niebezpie- czeństwa niemieckiego oraz wspólnym pragnieniem współ- działania w dziele utrzymania po- koju. Pakt z Polską uzupełnia system traktatów już zawartych przez oba kraje ze Związkiem Radzieckim i Jugosławią”.

Min. Masaryk nazwał ten sy- stem „systemem obrony słowiań- skiej”.

Zaznaczając z kolei, że kwestie te- rytoriałne, pozostające w zawieszeniu między dwoma krajami, zostaną przy- jaźnie uregulowane w przeciągu dwóch lat, w pomyślnej atmosferze, stworzo- nej przez ten pakt, min. Masaryk za- powiedział, że wkrótce czechosłowac- ko-polski pakt przyjaźni będzie uzupeł- niony szeregiem układów natury eko- nomicznej.

Minister zakomunikował o ostatnich decyzjach Rządu Polskiego w sprawie udzielenia Czechom i Słowakom w Pol- sce takich samych możliwości rozwoju narodowego, politycznego, kulturalne- go i gospodarczego, z jakich korzystał będą Polacy w Czechosłowacji.

Zgromadzenie Narodowe przyjęło mowę min. Masaryka żywymi oklaskami.

Pogrzeb Juliusza Osterwy

Uroczystości pogrzebu Juliusza Osterwy rozpoczęły się Mszą św. ce- lebrowaną w kościele Marii Panny po- czym kondukt żałobny ruszył sprzed kościoła Mariackiego pod gmach Te- atru Miejskiego im. J. Słowackiego, którego zmarły był ostatnim dyrekto- rem. Przed gmachem Teatru, na tle obitych kirem krążązków, zajęła miejsce najbliższa rodzina zmarłego, żona i córka, przedstawiciele Rządu, władz państwowych i ln. Plac wypeł- niły tłumy mieszkańców Krakowa. Pierwszy przemówił Minister Kultu- ry i Sztuki Stefan Dybowski, imie- niem Rządu R. P. żegnając na zawsze Wielkiego Artystę i człowieka, wycho- wawcę i działacza społecznego, a prze- de wszystkim odnowiciela sceny pol- skiej.

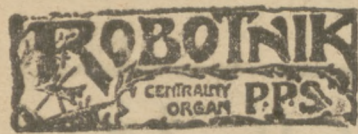
Intenim ziemi krakowskiej żegnał Artystę wicewiceokrą krakowski Ru- biński, imieniem Miejskiej Rady Na- rodowej w Krakowie poseł tow. dr. Drobnier, kreśląc we wzruszających słowach duchową sylwetkę Osterwy, znakomitego artysty — dziecka ludu krakowskiego, na zawsze związanego z grodem podwawelskim.

Wspaniały kondukt pogrzebowy ru- szył w kierunku cmentarza Zwierz- nieckiego na Salwatorze. Wśród nie- zliczonych wieniec uwagę zwracał wspaniały wieniec od pierwszego oby- wateła Rzeczypospolitej Prezydenta Bolesława Bieruta.

Polska otrzyma 117 mil. dolarów tytułem pomocy amerykańskiej

WASZYNGTON (PAP). — Senat przyjął 79 głosami przeciwko 4 projekt ustawy w sprawie wyasygnowania na po- moc zniszczonym krajom 350 milionów dolarów. Jak wiado- mo, Izba Reprezentantów zredukowała tę ogólną sumę do 200 milionów, lecz komisja spraw zagranicznych Senatu stanęła na stanowisku, że suma 350 milionów powinna być utrzymana.

Senator Vandenberg w dłuższym przemówieniu wezwał senat amerykański do przywrócenia skróconej sumy 150 milio- nów dolarów, przeznaczonych na pomoc dla państw euro- pejskich, po likwidacji pomocy UNRRA. Departament Stanu, który wystąpił do kongresu z wnioskiem o kredyty w wysoko- ści 350 milionów dolarów, uważa, że suma ta pokryje w 58% potrzeby państw europejskich w roku 1947, oszacowanych na 600 milionów dolarów. Różnica pomiędzy tymi dwoma suma- mi ma być pokryta przez inne państwa. Sen. Vandenberg uja- wnił, że pomoc ma być udzielona w następującej wysokości, proporcjonalnie do potrzeb: Włochy — 158 milionów, Pol- ską — 117 milionów, Austria — 60 milionów, Chiny — 60 milionów, Węgry — 33 miliony i Triest — 20 milionów do- larów.

Warszawa, 15 maja

Gwardia Ludowa

Przed 5 laty, w maju 1942 roku, wyruszył do walki pierwszy oddział Gwardii Ludowej, oddział Franka Mielga (Zubrzyckiego). Był to oddział młody, jeszcze nie uzbrojony, który w pierwszej potyczce stracił swego dowódcę i większość swych żołnierzy. A jednak oddział ten zapoczątkował bohaterskie walki Gwardii Ludowej i pierwsze jego wystąpienie stało się hasłem do rozpoczęcia bezkompromisowej walki na śmierć i życie z okupantem.

Ku czci bojowników z oddziału Franka Mielga przypominamy tu słowa rozkazu Dowódcy Głównego Gwardii Ludowej, które towarzyszyły im w dniu wymszury:

„Bezpośrednim naszym bojem jest niszczenie dróg, rozgarnianie dowozu materiałów wojennych i wojska na front, niszczenie wszelkiego rodzaju obiektów wojskowych i zakładów pracujących dla armii, w ogóle szkolenie okupantowi na każdym kroku”.

„Mścicie na wrogu każdą jego podłość, ponoszącą na polskiej ziemi. Bezpośrednią naszą rezerwą i zapleczem jest cały naród polski, jest każda uczynna Polka, spotykana na drodze naszej walki. Idźcie zgodnie do walki z każdym, kto jej szczerze pragnie. Nie jesteście ostatni. Za wami pójdą nowe setki i tysiące”.

Te słowa rozkazu Dowódcy Głównego Gwardii Ludowej, które się sprawdziły. Nie setki i tysiące, lecz dziesiątki i setki tysięcy bojowników szły do walki z okupantem. Obok partyzantów z Gwardii Ludowej znalazły się członkowie Milicji RP i Batalionów Chłopskich. Hasła „Jedność” i „Staniu z bronią u nogi” i teoria „długość wrogów” (na zachodzie i na wschodzie) stały się coraz to mniej popularne.

Pierwszy oddział Gwardii Ludowej stał się żółcią naszego obecnego Włóczęgi Polskiego, zdyscyplinowanego, a zarazem nawróconego demokratyzmem, zwołanego w bojach, a zarazem świadomego swych celów, — Wojska nowej Polski Ludowej.

Przesilenia we Włoszech

O dawną oczekiwaną przesilenie polityczne we Włoszech wybuchło. Przyczyną tego jest niezmiennie trudna sytuacja gospodarcza, a zwłaszcza finansowa Włoch, wymagająca zastosowania szybkich i skutecznych środków zaradczych.

Wzrost w przemyśle, spowodowany brakiem dostatecznej ilości surowców i konsumpcją, ogranicza setki tysięcy ludzi. Ciężka sytuacja wsi, gdzie nie przeprowadzono dotychczas żadnych zapowiadanych reform rolnych, drożyzna, inflacja, deficyt państwowy sięgający 600 miliardów li-rów, — oto krótki obraz kraju, zniszczonego dwudziestoletnią rabunkową gospodarką faszystów.

Koalicja trzech partii (chrześcijańskiej, demokratycznej, komunistycznej), rządząca od roku Włochami, nie zdolała dotychczas opamiętać tych trudności. Główną przyczyną tego jest fakt, że najsilniejsza partia rządząca, chrześcijańska, demagogicznie reprezentowała wódcę warstw poddańczych i opóźniała się w walce z Ameryką, gdzie staro się uzyskać pomoc finansową, — nie może się zdecydować na politykę śmiałości reform państwowych, zalecanych przez partię lewą.

Dr. Gasperi proponował utworzenie rządu, który obywateli również prawem (liberalizm, pluralizm i t.d.), twierdził, że trzeba stworzyć w kraju atmosferę ogólnego zaufania; faktycznie miał na myśli zaufanie klas rządzących.

Socjaliści i komuniści nie zgodzili się na to twierdzenie, że w naszym kraju istnieje jedynie samą siebie. Uważali oni, że formuła „liberalizm” odzwierciedla oplet, wyrażoną przez obywateli większość w wyborach w głosowaniu do Konstytucji z czerwca 1946. Późniejsze wybory samorządowe oraz sycylijskie wybrały wielkie wzmocnienie lewicy komunistycznej i chrześcijańskiej demokratów.

Rozważenie przesilenia będzie rzecz jasną trudną. Przy dzisiejszych nastawach wódców mas ludowych jest rzeczą absolutnie wykluczoną utworzenie rządu bez udziału partii marksistowskich, które występują we Włoszech jednolite i nie dadzą się rozprawić.

Tow. Nenni, przywódca socjalistów włoskich, oświadczył zdecydowanie (w odróżnieniu od większości socjalistów francuskich, którzy dopiero byli w analogicznej sytuacji), że nie zgodzą się na udział w rządzie bez partii komunistycznej.

A przy tym wszystkim nie należy zapominać, że obecne wydarzenia polityczne w Rzymie rozgrywały się przy wybitnym współudziale ukrytej kulisami — finansjery amerykańskiej i Białego Domu.

Ustawa godząca w prawa robotnicze czeka na podpis lub veto Trumana

Senat i Izba Reprezentantów podjęły walkę ze światem pracy

WASZYNGTON (SAP). — Senat amerykański uchwalił we wtorek ustawę, dotyczącą ograniczenia praw świata pracy: ustawa ta skierowana jest przeciw strajkom i innym uprawnieniom związków zawodowych. Projekt zostanie obecnie skierowany na specjalną komisję, której zadaniem jest uzgodnienie ustawy senackiej ze znacznie surowszą ustawą, już uchwaloną przez Izbę Reprezentantów.

Delegacja PPS na konferencji w Budapeszcie

Na konferencję Partii Socjalistycznych Europy Środkowej wyjechała w środę, dnia 14 b. m. delegacja PPS w składzie następującym: przewodniczący — tow. St. Dobrowolski — kierownik wydziału zagranicznego CKW PPS, tow. Kazimierz Sołkowski — wicemin. Aproprowizacji, tow. Jan Topiński — wiceprezes CUP oraz tow. Maria Zborowska.

Miedzypartyjna konferencja w sprawie zwalczania spekulacji

W Katowicach odbyła się konferencja w sprawie walki ze spekulacją oraz w sprawie uzdrowienia stosunków obrotu i wymiany. W konferencji wzięli udział przedstawiciele PPS i PPR, Związków Zawodowych, przedstawiciele „Społem”, PCH, spółdzielni zamkniętych, przedstawiciele prasy, stowarzyszeń społecznych oraz Obywatelskiej Ligi Kobiet. Na konferencji tow. Staszewski wygłosił referat, w którym podkreślił konieczność

uzdrowienia naszego handlu przy uwzględnieniu roli inicjatywy prywatnej, uczciwej współpracującej przy uregulowaniu stosunków w handlu. Tow. Staszewski szczególnie zaakcentował potrzeby jak najszerszego wciągnięcia do akcji czynnika społecznego, któryby pomógł w przeprowadzeniu kontroli u nieuczciwych kupców i spekulantów.

Szybkie uregulowanie spraw spornych między Polską i W. Brytanią

zapowiada lord—kanclerz Jowitt na uroczystym przyjęciu polskiej delegacji

LONDYN (PAP). Dnia 13 b. m. delegacja prawników polskich, bawiąca w Anglii, zwiędziła parlament brytyjski. Przed udaniem się na debaty do Izby Gmin delegację podejmował śniadaniem w imieniu rządu sir Frank Soskice. W śniadaniu wzięli udział wybitni członkowie parlamentu z ramienia Partii Pracy i inni działacze polityczni oraz szereg znanych prawników angielskich.

Po zwiedzeniu przez prawników polskich Izby Lordów, lord kanclerz sprawiedliwości Jowitt podejmował gości polskich herbatką w swych apartamentach.

Tego samego dnia rząd JKM. wydał obiad na cześć delegacji

polskiej w Lancaster House. Gospodarzem na tym obiedzie był lord kanclerz. Ze strony brytyjskiej obecni byli minister spraw wewnętrznych Ede, szereg lordów i posłów oraz przedstawiciele sądownictwa, prokurator i Foreign Office. Ze strony polskiej przybył na przyjęcie, poza członkami delegacji, ambasador R. P. Michałowski. Po toastie na cześć króla Jerzego VI i Prezydenta R. P. lord kanclerz podkreślił w swym przemówieniu, iż ma nadzieję, że wszelkie nieporozumienia,

ZSRR nie miesza się w sprawy Egiptu

MOSKWA (PAP). — Agencja Tass upoważniona została do zakomunikowania, że twierdzenie dziennika kairskiego „Al Ahran”, jakoby podczas rozmowy, jaką przeprowadził premier Stalin z min. Bevinem, rząd radziecki zobowiązał się nie popierać Egiptu w ONZ, — nie odpowiada rzeczywistości. Sprawa ONZ lub poparcie Egiptu w ONZ nie była poruszana podczas rozmowy. Problem ten obchodzi jedynie W. Brytanię i Egipt i Związek Radziecki, zgodnie ze swą polityką — nie zamierza interweniować w tej sprawie.

MOSKWA (PAP). Agencja Tass donosi, że Marshall w piśmie z dnia 13 maja zakomunikował ministrowi Motłowowi, że przyjął do wiadomości stanowisko rządu radzieckiego w sprawie powołania wspólnej komisji amerykańsko-radzieckiej dla spraw Palestyny. Marshall dodał, że wydał amery-

Robotnicy głodują, a bawarscy obszarnicy karmią psy mlekiem

LONDYN (PAP). Prasa londyńska podkreśla, że opamiętanie sytuacji żywnościowej w Niemczech nie powinno pociągnąć za sobą zmniejszenia przydziałów żywnościowych w W. Brytanii. Podczas gdy w ośrodkach robotniczych odczuwa się dotkliwy brak chleba i tłuszczu, bogaci ziemianie bawarscy plawią się w dobrobycie. „Daily Worker” donosi, że właściciele dóbr w Bawarii karmią swe psy mlekiem. Gromadzą oni wielkie zapasy żywności, które za pośrednictwem agentów sprzedają na czarnym rynku.

BERLIN (PAP). Komendant amerykańskiej strefy, gen. Clay, oświadczył na konferencji prasowej, że krytyczna

sytuacja aprowizacyjna w Niemczech trwać będzie jeszcze cztery tygodnie.

Tow. min. Stańczyk w Warszawie

W dniu wczorajszym tow. min. Stańczyk przyjeżdżał do Warszawy przez Prezydenta B. Bierutę oraz rozmawiał z przewodniczącym Rady Naczelnej PPS tow. St. Szwalbe oraz przewodniczącym CKW PPS tow. E. Osóbka-Morawskim.

nych zaburzeń w przemyśle, całkowita odpowiedzialność spadnie wówczas na administrację państwową.

Różnice obu tekstów są znaczne. Tak np. w koncepcji senackiej projekt uchyla prawo związków t. zw. „Sloes shop”, polegające na niedopuszczeniu do danego zakładu pracowników nie należących do związku, przewiduje utworzenie nowego organu rozjemczego na terenie całych Stanów Zjednoczonych, upoważnia rząd do wdrażania kroków przeciw strajkom powszechnym, zagrażającym dobru publicznemu, znosi fundusze pomocy i opieki, kierowane przez związki zawodowe, wreszcie dopuszcza do pociągania związków zawodowych do odpowiedzialności sądowej za złamanie kontraktu, względnie za niedozwolone praktyki w stosunkach z pracodawcą. W projekcie ustawy, przyjętej przez Izbę Reprezentantów, obok szeregu innych radykalnych zarządzeń, przewiduje się zniesienie umów zbiorowych.

Dwa ministerstwa jednego dnia

przepracowała Komisja Budżetowa

Budżet Ministerstwa Żeglugi

Wczorajszy dzień wytrwałych prac Komisji Skarbowo-Budżetowej poświęcony był rozpatrzeniu preliminarzy budżetowych Ministerstwa Żeglugi oraz Zdrowia.

Pierwszy dział budżetowy referował w obecności Ministra Żeglugi tow. Rapackiego pos. „Bryja” (PSL). Po wydzieleniu handlu zagranicznego zakres działania ministerstwa obejmuje politykę i administrację żeglugi morskiej oraz portów, oraz rybołówstwo.

W omawianiu zagadnień morskich referent podkreślał, że do końca 46 roku oczyszczono i uporządkowano w Gdyni 220 tys. m. kw., a w Gdańsku 240 tys. mtr. kw. powierzeni użytkowej. 25 magazynów w Gdyni i 4 w Gdańsku zostały odbudowane. Biuro Odbudowy Portów prowadzi również prace w Szczecinie. Dochody Ministerstwa wynoszą ok. 460 mln. zł. wobec wydatków w wysokości miliarda 311 mln. Po omówieniu pozycji dochodów i wydatków referent omawiał zagadnienie rybołówstwa. Poddając ogólną ocenę działalności Ministerstwa, pos. „Bryja” uważa ją za korzystną. Kończąc sprawozdanie stwierdza, że uważa całe go społeczeństwo polskiego za coraz większym zainteresowaniem zwraca się ku sprawom morskim, wkrótce Polska będzie odgrywała dużą rolę wśród krajów morskich. Referent zgłasza wnioski dotyczące poszczególnych pozycji budżetowych i wnosi o przyjęcie preliminarza.

W dyskusji zabierali głos posłowie: Kosydarski (Nowe Wyzwolenie),

Zboże i tłuszcz za 36 mil. dolarów w ramach dostaw UNRRA

W związku z wizytą przedstawicieli Głównej Kwatery UNRRA mr. G. da w Warszawie i zapowiedzią zwiększenia pomocy UNRRA dla Polski, dowiadujemy się, że misje UNRRA we wszystkich krajach świata kończą oficjalnie działalność w lipcu. Trochę inaczej przedstawia się sytuacja w Polsce. UNRRA zamówiła wiele maszyn dla polskiego przemysłu w różnych fabrykach świata. Wykonanie tych maszyn, a następnie przetransportowanie ich do Polski potrwa do połowy przyszłego roku. Ponadto za dodatkowe 1.800 tys. dolarów, w chwili obecnej zakupuje się w USA różne towary, głównie surowce dla przemysłu polskiego.

W związku z tym zachodzi konieczność, aby po zlikwidowaniu misji UNRRA w Polsce pozostawić tutaj specjalną delegaturę, która zajęłaby się wspólnie z władzami polskimi odbiorem napływających stopniowo towarów.

Do czerwca płynąć będą bez przerwy transporty żywności dla Polski. W

chwili obecnej znajdują się na morzach lub w portach olbrzymie ładunki, które UNRRA zakupiła na łączną sumę 36 milionów dolarów. Transporty te zawierają najpotrzebniejsze artykuły, a więc zboże, mąkę pszenną oraz tłuszcz.

Zboże z USA dla Europy będzie w czerwcu

WASZYNGTON (PAP). Na posiedzeniu podkomisji, wyłonionej przez mędzynarodową nadzwyczajną radę żywnościową, omawiane było zapotrzebowanie na zboże ze strony państw europejskich. Amerykańskie ministerstwo rolnictwa podało do wiadomości rekordowe zbiory w Stanach Zjednoczonych znajdujące się na rynku już w pierwszych tygodniach czerwca, dla zapalenia luki, która powstanie na przednówku w Europie.

Rataj (SL), Guzikowski (SD), Osiecki (PSL) Bocheński (Kat. społ.), tow. Jedrychowski (PPR) i Szelek (SD).

Odpowiedzi udzielił wiceminister Żeglugi tow. Petrułowicz i min. tow. Rapacki.

PRZEMÓWIENIE

TOW. MIN. RAPACKIEGO Minister Żeglugi tow. Rapacki stwierdził, że po raz drugi w powojennej historii żeglugi polskiej stoimy w okresie zwrotnym. Okres pierwszy miał miejsce wtedy, gdy chodzilo o jak najprędzej uruchomienie portów dla dobra życia gospodarczego. Okres ten mamy poza sobą i obecnie staje inne zadanie: uczynienie z portów polskich ośrodków żeglugi nie tylko dla Polski, ale dla zachodniej słowiańszczyzny. Aby to zadanie zrealizować, trzeba stworzyć odpowiednie warunki konkurencyjności portów polskich, odpowiednio wyposażyć je technicznie i przygotować dostateczną ilość kadr zawodowych. Zadanie portów traktować musimy nie jako zagadnienie poszczególnych punktów, ale zagadnienie całości Wybrzeża, które musi być zgrane z całą gospodarką narodową. Wtedy dopiero będzie można mówić o rzeczywistym utrwaleniu morskiej granicy na Ziemiach Odzyskanych.

Budżet Ministerstwa Zdrowia

Budżet Ministerstwa Zdrowia referował pos. Wrona-Morski (SL). Na posiedzeniu obecny był Minister Zdrowia Mielcheja. Budżet omawianego ministerstwa wynosi w grupie administracji ponad 4.819 mil. zł. co stanowi poważny odsetek 2,85 ogółu wydatków państwowych w tej grupie. Jeżeli doliczymy sumy na resort zdrowia, zamieszczone w pozycjach innych resortów, otrzymamy sumę 15 i pół mld. zł. Referent wypowiada się za koncentracją tych sum z wyjątkiem sum z budżetów MON i MBP. Suma dochodów wynosi ok. 25 i pół mld. zł.

Prelegent zwraca uwagę na konieczność poprawy gospodarki w uzdrowiskach. Inwestycje zamykają się w resorcie zdrowia planowaną sumą 1.370 mln. zł. inne resorty przeznaczają na inwestycje w służbie zdrowia ponad 875 i pół mld. zł.

Kończąc referent zgłasza szereg wniosków dotyczących zmian poszczególnych cyfr preliminarza oraz wnio-

sków dotyczących scalenia w Min. Zdrowia zagadnień leczniczych, profilaktyki i polityki populacyjnej, a także przekazania Ministerstwu obiektów w uzdrowiskach, niezbędnych dla wykonywania lecznictwa.

W dyskusji zabierali głos posłowie Chorażyński (PSL), Strzałkowski (SD) i tow. Krygier (PPS), który wystąpił z wnioskiem skrócenia okresu studiów, zbyt długotrwałych i kosztownych. Mówca wypowiada się również w sprawie zmniejszenia lekarszy w kraju. Z kolei przemawiał pos. Cieślak, Dzendzel (SL), tow. Szymański (PPS) i tow. pos. Jaśnik, który wypowiadał się za podziałem miejscowości na lecznicze i wypoczynkowe. Odpowiedzi udzielił przedstawiciel Min. Zdrowia z min. Zdrowia Mielcheja na czele.

Sprostowanie

Wczorajsze nasze sprawozdanie z Sejmowej Komisji Skarbowo-Budżetowej oparliśmy na dzienniku. Obecnie redakcja dziennika nadsyła nam następujące sprostowanie: W dzienniku z posiedzenia Komisji Skarbowo-Budżetowej odbytego w dniu 12 maja 1947 r. w przemówieniu posła Popiela (PPR) zamiast zdania:

„Mówca wypowiada się przeciwko podniesieniu plac kolejarzy, argumentując że nie są one niższe od innych plac, np. górników”.

winno być zdanie:

„Mówca uważa, że sprawa plac na kolejach nie może być traktowana w oderwaniu, lecz winna znaleźć swe rozwiązanie w kontekście ogólnej polityki plac; nie wypowiada się przeciw demilitaryzacji kolei polemizując tylko z wypowiedzianymi na posiedzeniu Komisji poglądami jakoby demilitaryzacja kolei była w wysokim stopniu uzasadniona dla kolejarzy. Mówca podziela pogląd, że demilitaryzacja kolei stopniowo stanie się zbędna.”

Z ostatniej chwili

Kolczyński znokautowany w Dublinie

Jak już wczoraj podaliśmy w drugim dniu mistrzostw bokserskich w Dublinie, zawodnicy polscy Chychła (w wadze lekkiej) i Klimecki (w wadze ciężkiej) odnieśli zwycięstwa. — Oprócz nich walczyli: Antkiewicz w wadze piórkowej, który wypunktował Helovica (Czechosłowacja) i Trzosewski w wadze półśredniej, który uległ na punkty Ramanowowi (Finlandia).

Pierwsze dwa dni walk przyniosły nam 5 zwycięstw i 2 przegrane.

Z walk w trzecim dniu mistrzostw mamy do zanotowania nieprzyjemną wiadomość, a mianowicie porażkę przegranej kolejarzy, którego pokonał Escudie (Francja). Do chwili kiedy piszemy te słowa nie ma wiadomości o dalszych wynikach pozostałych naszych bokserów.

W PARTII PPS

Uwaga b. żołnierze PPS-owcy

TOWARZYSZE, BYLI ŻOŁNIERZE (WOJSK LĄDOWYCH, POWIETRZNYCH, MORSKICH, RUCHU PODZIEMNEGO).

W związku ze statystyką dotyczącą udziału w wojnie 1939 — 1945 POZA GRANICAMI POLSKI NA ZACHODZIE I NA WSCHODZIE, referat wojskowy CKW. PPS. (Warszawa, Daszyńskiego 18) prosi o nadesłanie następujących informacji:

1. Nazwisko i imię, rok urodzenia.
2. W jakiej bitwie lub jakiej

WK PPS wprowadza dział porad prawnych

Wojewódzki Komitet PPS Warszawa podaje do wiadomości wszystkim członkom Polskiej Partii Socjalistycznej, że porad prawnych udziela będzie adwokat tow. Władysław Sieroszewski w lokalu partyjnym — w środy od godz. 16 do 17, oraz w lokalu własnym — w poniedziałki, wtorki, czwartki i piątki od godz. 16 do 17 wyłącznie za skierowaniem Wojewódzkiego Komitetu PPS.

Komunikat KC OMTUR do Komitetów Wojewódzkich

W dniach 19 i 20-go maja 1947 r. (poniedziałek, wtorek), odbędzie się w Komitecie Centralnym OMTUR odprawa Przewodniczących i Sekretarzy Komitetów Wojewódzkich. Przewodniczący przyjeżdżają na bezplatny bilet roczny. Sekretarze otrzymują zwrot kosztów podróży.

„Czerwona Sztafeta” Ochotniczy zespół artyst. OMTUR daje we czwartek przedstawienie

W czwartek, 15 b. m. o godz. 18-iej, w świetlicy dzielnic PPS Mokotów, ul. Chocimska 4 odbędzie się przedstawienie p. t.

„W ŚWIT MAJOWY”

Wieczór poświęcony walce i pracy.

Zebrania Dzielnic i Kół

DZIELNICA MOKOTÓW

Dnia 16 bm. (piątek) o godz. 17 w lokalu Dzielnic przy ul. Chocimskiej Nr. 4 nastąpi zakończenie szkoły partyjnej II stopnia. Obecność wszystkich słuchaczy obowiązkowa.

W dniu 16 maja rb. (piątek) odbędzie się zebranie członków i sympatyków PPS w następujących dzielnicach:

- Dzielnica Grochów, ul. Podskarbińska 8, o godz. 18. Zebranie z referatem tow. Dyr. Tomaszka.
- Dzielnica Ochota, ul. Niemcewicza 9, o godz. 18. Zebranie z referatem tow. A. Reimant.
- Dzielnica Wola, ul. Ogrodowa 39-41, o godz. 17. Zebranie z referatem tow. J. Fikowskiego.
- Dzielnica Nowe Bródno, ul. Białolecka 27, o godz. 18. Zebranie z referatem tow. Dyr. Szczeniowskiego.
- Dzielnica Rakowiec, ul. Pruszkowska 6, o godz. 18. Zebranie z referatem tow. Dyr. Neumarka.

PRAGA CENTRALNA

Dnia 18 maja o godz. 10 w pierwszym terminie i 19.30 w drugim terminie w lokalu Dzielnic PPS Praga Centralna przy ul. Szwedzkiej 2-4 odbędzie się walne zebranie wszystkich członków Dzielnic z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Referat polityczny tow. min. Henryka Jabłońskiego.
- 2) Sprawozdanie z działalności Komitetu.
- 3) Wybór Komitetu Dzielnic.
- 4) Wybór Komisji Rewizyjnej.
- 5) Wolne wnioski.

DZIELNICA ŻOLIBÓRZ

IM. DR ADAMA PRÓCHNIKA. Komitet Dzielnic im. dr A. Próchnika, Koszka 10 podaje do wiadomości, iż do rocznego sprawozdawczo-wyborczego Walnego Zebrania członków, odbędzie się dnia 16 maja rb. (piątek) o godz. 17.30 w sali kina Teatru.

- Porządek: 1) Zagajenie, 2) Wybór prezydium, 3) Od czytania protokołu poprzedniego Walnego Zebrania, 4) Referat polityczny, 5) Sprawozdanie ogólne, finansowe i Komisji Rewizyjnej, 6) Dyskusja, 7) Wybory Władz Komitetu i Komisji Rewizyjnej, 8) Wolne wnioski.

Dnia 12 maja 1945 r. zabity został przy zawaleniu się domu

Tow.

Ryszard Warmiński

długoletni członek PPS dzielnicy Wola — Czyste pracownik fabryki Ambroziewicz. W rocznicę jego śmierci odbyła się w kościele św. Stanisława przy ul. Bema msza.

O czym zawiadamiają towarzysze

Z DZIELNICY WOLA I KOŁO PPS przy fabryce Ambroziewicz

Rozdział chleba kartkowego odbiorcy winni kontrolować sami

Resort Zaopatrzenia nic nie wie i czeka na ewentualne reklamacje

Wobec wielu zapytań i listów do redakcji, uskarżających się na wadliwe rozprawianie chleba kartkowego w Warszawie, zwróciliśmy się do b. szefa Resortu Zaopatrzenia, obecnie wiceprezydenta miasta tow. Szarka o wyjaśnienia.

— Aparat inspekcyjny Resortu nie jest w stanie skontrolować 105 piekarni, wypiekających chleb kartkowy i drugie tyle punktów detalicznych rozdziału — oświadcza tow. Szarka.

— Dziwne jest, że narzekania swoje warszawiacy kierują tylko do prasy lub też ograniczają się do bezpłodnego sarkania — a nikt nie pofatyguje się do Resortu Zaopatrzenia, gdzie przyjmowane są zawsze wszelkie skargi, dotyczące zlego rozdziału chleba. Wydział ten nie otrzymał ostatnio ani jednej reklamacji, więc skąd mamy wieść, że gdzieś (ale gdzie?) rozdział chleba jest zły?

— Nadto chciałbym stwierdzić, że mąka na zaopatrzenie kartkowe w ciągu najbliższych tygodni jest i nie ma obawy, by jej zabrakło. Każdy piekarnik jest w nią zaopatrywany.

Brak chleba w poszczególnych piekarniach i punktach rozdziałczych może więc być wynikiem tylko lokalnych przeszkód lub nieuczciwości piekarni czy właściciela sklepu rozdziałczego.

Z tych autorytatywnych in-

formacji wynika więc jasno, że każdy z odbiorców chleba kartkowego winien nie tylko skarżyć się, lecz także interweniować. I to jest nawet jego obowiązkiem.

Trudności na rynku zbożowym spowodowane częściowo spekulacją, ale i innymi względami, jak ciężka zima, okres przednówka i prac rolnika w polu oraz brakiem systematyczności w dostawach zagranicznych, zmuszają nas co prawda do pewnych oszczędności, ale nie są w najmniejszym stopniu groźne.

Zarysowując się obecnie kryzys potrafił przetrzymać do żniw. Pomogą tu spodziewane i awizowane już dostawy zbóż z zagranicy. Jako pierwszy przybędzie w najbliższych dniach transport z Ameryki w wysokości 72 tysięcy ton. (pa)

Ekshumacja zwłok powstańców warszawskich

W celu usprawnienia formalności, związanych z ekshumacją zwłok powstańców warszawskich z tymczasowych grobów, rozrzuconych po całym mieście, Zarząd Staleczny i Wojewódzki Związków Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację komunikują:

Blankiety upoważniające do przeprowadzenia niezbędnych formalności, można otrzymać zarówno w mieście ekshumacji, jak i w lokalu Związku przy ul. Jasnej 17. Do podpisywania blankietów uprawnieni są członkowie najbliższej rodziny ekshumowanego, względnie osoby, posiadające prawomocne upoważnienia rodziny. Udział pośredników jest niedopuszczalny.

Związek odpowiada za sprawne załatwienie ekshumacji i pochowanie zwłok na Cmentarzu Wojskowym na Powąrkach, tylko w wypadku zadośćuczynienia zainteresowanych powyższym warunkom.

Lustracja majątków „Agrilu” Wszystko w idealnym porządku?

Zalecone swego czasu przez prenum. St. R. N. lustracje majątków „Agrilu” zostały wreszcie wykonane. Szereg członków Komisji Rolnej ruszył, począwszy od końca kwietnia b. r. w teren, inspekcjonując poszczególne majątki. Lustracji dokonano w majątkach: Góra, Karolin, Cybulice i innych.

Inspekcje, poza drobnymi usterkami (postawienie szopy, eksmisja nieprawnych lokatorów, budowa ustępów itp.) nie stwierdziły poważniejszych braków, czy niedociągnięć w prowadzeniu majątków.

Meldunki te są niewątpliwie pocieszające, niemniej jednak trudno je pogodzić z ciągle istniejącym stanem faktycznym. A stan ten wyraża się nieustanną strugą deficytów, wylewającą się stale poważne fundusze zapomogowe i pożyczki z ubogiej Kasy Miejskiej. Dlatego mamy zastrzeżenia i sądzimy, iż mimo wszystko w majątkach „Agrilu” nie jest może źle, ale jednak, gospodarka ogólna daleka jest od ideału. Uważamy mianowicie, że ogólnie brak jest w niej jakiegokolwiek radykalnego konceptu, inicjatywy wprowadzenia rentownych

inowacji i celowej, sprężystej organizacji eksploatacyjnej. (pa)

Tym wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania pogrzebu tragicznie zmarłego, s. p. ZYGMUNTA GOŁĘBIEWSKIEGO, podkomisarza skarbowego, jak również tym, którzy wzięli udział w nabożeństwie i towarzyszyli na „ostatniej drodze”, a przede wszystkim ob. Ministrów Skarbu — K. Dąbrowskiemu, Wicemin. ob. W. Kosińskiemu, Głównemu Inspektorowi Ochrony Skarbowej — ob. Nowakowskiemu, Dyrektorowi Monopoli Spirytusowego, przedstawicielom partii, jak również wszystkim koleżankom i kolegom, krewnym i znajomym Zmarłego i wszystkim obecnym na tej najsmutniejszej uroczystości — najserdeczniej dziękuję

RODZINA

Na powodzią

Szkola powszechna nr. 20, ul. Gołębiewska 2/4 — 3.053 zł.
Pracownicy Zarządu Warsz. Ligi Kobiet — 2.590 zł.

Min. Aprowizacji rozprowadza towary

Pisaliśmy niedawno o nadmiernym gromadzeniu towarów przez Min. Aproprowizacji w magazynach przy ul. Stalowej 73.

Obecnie dowiadujemy się, że towary te skutkiem zarządzenia Min. Aproprowizacji są już rozprowadzone na rynek. (pa)

Kto magazynuje obuwie letnie? Woda na młyn spekulantów

Poruszyliśmy już na łamach „Robotnika” sprawę obuwia letniego. Od 15 lutego b. r. rozpoczęły jego serijną produkcję fabryki: „Gentelman”, Szwajkerta (Łódź), „Pe-Pe-Ge” (Grudziądz) i „Rygawar” (W-wa). Wymienione zakłady produkują 150 tys. par miesięcznie.

Tymczasem obuwia letniego i sportowego nie ma dotychczas jeszcze w sprzedaży. Nie widać go ani w Łodzi, ani w Warszawie ani na Śląsku. Aparat rozdzielczy, w tym wypadku sieć sklepów „Baty”, za pomocą których Centrala Zbytu Przemysłu Skórzanego towar ma rozprowadzić — zawodzi. Świat pracy zaś niewątpliwie z radością powitałby obuwie letnie, którego cena, według posiadanych przez nas informacji, nie przekroczyłaby 600 zł. za parę.

Chcielibyśmy usłyszeć, jakie przyczyny zahamowały rozdział i dowieść się, dlaczego warstwy pracujące zmusza się pośrednio do kupowania drogiego obuwia. Obawiamy się, że obuwie letnie fabryk Przemysłu Skórzanego może pojawić się zimą. Jednocześnie prostujemy popełnioną omyłkę, jaka się zakradła w artykule na ten temat z dn. 20 kwietnia b. r. Nieudolnym rozdziałem kaloszy i śniegowców w zimie 1946 r., w rezultacie czego 200 tysięcy par doczekało się lata (zamrożenie około 70 milionów złotych), zajmowała się Centrala Zbytu Przemysłu Skórzanego, a nie PCH, jak podawaliśmy. To mocno przydługie zmagazynowanie śniegowców i kaloszy spowodowane było... ustalaniem ceny, co trwało prawie pół roku. (Rs)

Likwidacja „krainy bimbrem pachnącej” Generalna obława na bimbrazę w siódmach Bugo-Narwi

Wstaje świt majowy. Wsie i osady w widłach Bugo-Narwi budzą się. Zaczyna dymić leżąca przy szosie molińska Jabłonna.

W fioletcie ranka widać kordon ludzi okrażeń osady. Nikogo się nie puszcza, że wsi wyjeżdżać nie wolno. Z kordonu odcinającego miejscowości odrywają się patroli kilkusetosobowe. Wchodzą do każdego domu po kolei.

W ten sposób rozpoczęła się wczoraj, 14 bm. generalna obława na bimbrazę na rektifikatorni, na handlarzy bimbrowa, na wszelkiego rodzaju elementy przestępcze ukrywające się w tym dzikim, niedostępnym bo chronionym lasami i zalewanymi 3 rzek terenie.

Wzięło, w niej udział KBW, Delegacji Komisji Specjalnej, Brygady Ochrony Skarbowej Łódzkiej i warszawskie MO i ORMO.

Ciężarówka, ała osobowe, motocykle, zgromadzone tu w niespotykanej ilości nadają pozory życia zniszczonym miejscowościom.

Pierwsze wrażenie jakie rzuca się w oczy zwłaszcza urzędników Ochrony Skarbowej — znających doskonale te tereny to dziwny brak mężczyzn. Okazuje się że po głośnym zamachu na samochód Ochrony Skarbowej — którego ofiarą padło kilku urzędników bimbrazę poznali...

POWÓDZ PRZYNIOŚLA

Gdy patrol zbliża się do jednej z chałup Skrzyszewa przez okno wyskakuje 2 chłopów w białe. Pościs ich dopęda. Nie umiają odpowiedzieć dlaczego uciekali.

W chałupie, pod pierzyną słoń bańka z bimbrem.

Gdy snisz, Tomku, O swym domku...

Wiedz: Loteria jest już nowa

I to — Jubileuszowa.

Wygrasz milion lub półtora

Lecz po los śpiesz — bo już pora!

— Na co to? — Na chłeziny — odpowiada jeden z zatrzymanych. — Gdzie jest dziecko? — Ady córka pojechała po nie do Niemiec — próbuje tłumaczyć złapani.

Najbardziej zdziwiona jest gospodyni, gdy w kupie gnoju na podwórku „ochroniarze” znaleźli drugą — 200 litrową blaszankę.

— Kuniec świata — bełkocze baba — na pewno przyniosła to powódź...

ŁĄCZNIKA BUDKARZY

W zatrzymanym pod Skrzyszewem autobusie jadącym do Warszawy — kręci się niespokojnie Maria Zimna. Doświadczone oko urzędnika Ochrony Skarbowej — nie chce uwierzyć, że 60-letnia kobieta może być w ciąży. Wprawdzie wygląda młodo...

Pobieżna rewizja wykazuje, że brzuch jest „zrobiony”. Pod żołądkiem babina tuli kilkunastolitrową płaską blaszankę z bimbrem.

Nie pierwszy raz go dostarcza warszawskim budkarzom. Żyje przecież z tego.

ZAPACH ZDRADZA

— Tu pachnie bimbrem — mówią wytrawni ochroniarze, kontrolując obejście zadymionej chałupy w Podłębiu.

Z zamkniętymi oczami idą do piwnicy. Jest: 100 kg. spirytusu własnej produkcji. Właścicielka jest tym razem chytła, pyskata baba. Maż pracuje w pobliskim tartaku. Zarabia 4.000 zł. na tydzień!

Przycięta do muru wskazuje jeszcze rektyfikator — kolumnę. Droga do aparatu wiedzie przez pola minowe i bagna. Trzeba dobrze uważać.

Zbliża się południe. Wsie Orzechowo, Czarnowo, Kokoły, Poddębice, Skrzyszew, Sikory, Olszanka i wiele innych — przetrząsnęto bez reszty. Na drogach zatrzymywano wozy, auta i przechoźni. Zaskoczenie było kompletne. Nawet chytła Jabłonna nie spodziewała się, że właśnie tej nocy...

ŻNIWO JEST WIĘCEJ NIŻ BOGATE

W wyniku tej generalnej ofensywy sporządzono przeszło 90 protokołów. Zatrzymano 80 osób. Ekipy niszczyły odciski rozbity 31 gorzeli i 10 rektyfikatorni. W tym jeden nowoczesny urządzenie „zakład” z elektrycznym napędem. Wyłano setki litrów za ciurę i skonfiskowano parę set litrów spirytusu.

Bogaty arsenał broni (automaty, granaty amunicja) wykryło u Anny Grabowskiej w Skrzyszewie, drugi — w Jabłonce. Nakryło przy pracy fabryczek papierosów swojaków, tajni garbarnię. Skonfiskowano tysiące maki przygotowanej do zacieru.

Kilka odkrytych złodziejskich mebli z towarami Unrry — zamyka listę sukcesów.

Spokojnie, bez przeszkód tę stronę „wzburzoną” ludność wracała do domu kolumną aut.

Wsie pod Bugonarwią na dłuższy czas są wyleczone. Może nawet całkiem. (Rs)

Nowy pomyslny krok w rozwoju komunikacji miejskiej Ubogi tabor MKZ zwiększył się o 70 jednostek

Komunikacja miejska znajduje się w przededniu nowej ery. Wiadomości, które podała na wczorajszej konferencji wiceprezydent Fijałkowski, dyr. naczelny MKZ, Kubalski i dyr. techniczny Gill, brzmią niezwykle krzepiąco. Wymienieni bawili ostatnio we Francji i Anglii, gdzie w imieniu miasta dokonali zakupu poważnej ilości sprzętu technicznego i taboru.

40 AUTOBUSÓW I 30 TROLLEYBUSÓW

Warszawa otrzyma 40 nowoczesnych 100-osobowych autobusów (po 45 miejsc siedzących — reszta stojące). Pierwszy wóz z zakupionej serii autobusów spodziewany jest już w czerwcu. Ostatnia partia ma nadejść w końcu czerwca. Autobusy f-mny „Chausson” z silnikiem „Panhard”, na ropę, o stalowej karoserii, znakomicie się nadają do ruchu wielokierunkowego. Długość ich wynosi 10 i pół metra, szerokość 2 i pół, wysokość wewnątrz 190 cm.

Od sierpnia zaczyna też przybywać z Francji pierwsze trolleybusy ogólnie w ilości 30 wozów. Nowoczesne te trolleybusy marki „Wetia” ze skutonnym motorem, będą mogły zabierać około 80 osób.

Jednocześnie z taboru komunikacyjnym otrzyma MKZ większą ilość części zamiennych.

Cena autobusu wynosi 1.400.000 franków francuskich, trolleybusu 2.600.000 franków.

Dla nowego taboru MKZ projektuje montaż hali garażowej przy placu Żelaznej Bramy. Wykorzystana została na ten cel jedna z wypalonych Hal Mirowskich.

WEGIEL NAJLEPSZA WALUTA

W Angli zamówiono dwie podstacje elektryczne dla zasilania warszawskiej sieci tramwajowej. Przybędą one w końcu lipca b. r. Zainstalowanie nowych podstacji było koniecz-

nością wobec zwiększonej ilości kursujących wozów i projektowanego wprowadzenia nowych trolleybusów. Rozwiązała one trudności MKZ — na 3 — 4 lat. Zainstalowane zostaną przy ul. Okopowej i na Żoliborzu.

Korzystając z pobytu w Anglii przedstawiciele miasta weszli jednocześnie w kontakt z zakładami angielskimi, wytwarzającymi silniki

Na torze wyścigowym

W dniu dzisiejszym o godz. 15 odbędzie się drugi z kolei wyścig konny na Służewcu. Zapiey przedstawiają się następująco:

GONITWA 1. Nagroda 25.000 zł. dla 3 l. koni. Dystans 1.800 mtr. Cassida, kl. st. Leśniczówka 57, Mirt II, og. T. Bersona 59, Quirlyta, og. st. Lot 59.

GONITWA 2. Nagroda 30.000 zł. dla 3 l. koni. Dystans 2.200 mtr. Izolator, st. Kozienice 59, Orientale, st. Róża Alpejska 59, Rawenzori, st. Ferdynandów 59.

GONITWA 3. Nagroda 15.000 zł. dla arabów. Dystans 2.400 mtr. Werona, st. Racot 59, Uszmir, st. Nowy Dwór 61, Farkas, st. Łososińska Dolna 61, Farkub, st. Walewice 61, Ferha, st. Walewice 59.

GONITWA 4. Nagroda 25.000 zł. dla 3 l. koni. Dystans 1.300 mtr. Sygnet, st. Gołębiewko 59, Gambler, st. Spółka Hodowlana 59, Echo, st. Widzów 59, Tros, st. Leśniczówka 59, Turysta, st. Iwno 59.

GONITWA 5. Nagroda 50.000 zł. dla 3 l. koni. Dystans 1.800 mtr

Na RTPD

Einfeld O. (honorarium autorskie z „Przeglądu Socjalistycznego”) — 2.000 złotych.
Bezmiennie — 2.000 złotych.

tramwajowe w Anglii. Prawdopodobnie zostanie zrealizowana umowa w sprawie zakupu w Anglii większej ilości motorów elektrycznych.

Ponieważ fabryki francuskie i angielskie są w tej chwili przeładowane zamówieniami, zawarcie tych transakcji jest niewątpliwie sukcesem delegacji polskiej. W dużej mierze przyczynił się do tego wzrost produkcji polskiego węgla, który jest artykułem bardzo poszukiwanym na rynku europejskim. Za węgiel właśnie kupiliśmy parę. (Rs)

NASZE TYPY

Gon. I. Nurt II.
Gon. II. Orientale.
Gon. III. Farkas, Uszmir.
Gon. IV. Sygnet, Gambler.
Gon. V. Chorażanka, Gniew.
Gon. VI. Prachtkei, Woraż.
Gon. VII. Chaldei, Pożoga.
Gon. VIII. Camero, Isthum.

Gon. I. Nurt II.
Gon. II. Orientale.
Gon. III. Farkas, Uszmir.
Gon. IV. Sygnet, Gambler.
Gon. V. Chorażanka, Gniew.
Gon. VI. Prachtkei, Woraż.
Gon. VII. Chaldei, Pożoga.
Gon. VIII. Camero, Isthum.

Gon. I. Nurt II.
Gon. II. Orientale.
Gon. III. Farkas, Uszmir.
Gon. IV. Sygnet, Gambler.
Gon. V. Chorażanka, Gniew.
Gon. VI. Prachtkei, Woraż.
Gon. VII. Chaldei, Pożoga.
Gon. VIII. Camero, Isthum.

Gon. I. Nurt II.
Gon. II. Orientale.
Gon. III. Farkas, Uszmir.
Gon. IV. Sygnet, Gambler.
Gon. V. Chorażanka, Gniew.
Gon. VI. Prachtkei, Woraż.
Gon. VII. Chaldei, Pożoga.
Gon. VIII. Camero, Isthum.

Gon. I. Nurt II.
Gon. II. Orientale.
Gon. III. Farkas, Uszmir.
Gon. IV. Sygnet, Gambler.
Gon. V. Chorażanka, Gniew.
Gon. VI. Prachtkei, Woraż.
Gon. VII. Chaldei, Pożoga.
Gon. VIII. Camero, Isthum.

Gon. I. Nurt II.
Gon. II. Orientale.
Gon. III. Farkas, Uszmir.
Gon. IV. Sygnet, Gambler.
Gon. V. Chorażanka, Gniew.
Gon. VI. Prachtkei, Woraż.
Gon. VII. Chaldei, Pożoga.
Gon. VIII. Camero, Isthum.

CENA OGŁOSZENI:

Ogłoszenie drobne nadawane po 15 zł. za wyraz. Poszukiwanie rodzin, pracy i zguby po b. za wyraz. Reklamowe i mm szerokości i szpita 40 zł. W takcie redakcyjnym 60 zł. Tytułowym drukiem 100 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń. Administracja nie odpowiada.

PRENUMERATA MIESIĘCZNA 70 ZŁ.

OGŁOSZENIA PRZYJMUJĄ: Centr. Biuro Ogł. i Rekl. Sp. Wyd. „Wiedza” Oddział w Warszawie, Al. Jerozolimskie 121, tel. 88-505. Ogłoszenia przyjmują: Al. Jerozolimskie 18 — „Impet”. Kolektory: Warszawa 18 — „Impet”. Polska Agencja Prasowa — Biuro Ogłoszeń i Rekl. Warszawa, ul. Piłsudskiego 16 i oddziały Marszałkowska 3-5, Poznańska 38, Targowa 67, „Wolność”, Warszawa, Marszałkowska 95, Sp. Agencji Prasowej „Głos”, ul. Żłota 41. Biuro Ogłoszeń Teofil Pietraszek, Warszawa, Wspólna 50, tel. 855-26; Spółdzielnia Pracy Kółportowców „Express”, Raszewska 3A, Targowa 59.

REDAGUJE KOMITET

2 — 31496

Nakładem Spółdzielni Wydawniczej „WIEDZA”, Druk, Spółdzielnia Wydawnicza „WIEDZA” — „Robotnik” nr. 1.

Na polach bitwy nad Bzurą W gościnie u Łęczyczan

Przy drodze, wiodącej z Warszawy do Łęczycy, nie dojeżdżając do miasta, widnieją rozwalony, olbrzymi czołg. Ślad wojny, choć tu już przeszło dwa lata minęło od pożogi i słynne łęczycyjskie pola warzywne zielenią się na nowo urodzajem. Ale czasy zniszczenia, pogardy i bohaterstwa mówią jak niezniszczalne dokumenty. Zaraz u wstępu do łęczycyjskiego grodu stoi krzyż z tablicą ku chwale rozstrzelanych Polaków. W samym mieście trzecia część budynków uległa wypaleniu i późniejszej rozbiorce.

Tutaj we wrześniu 1939 roku dwa tygodnie trwały uporczywe walki. W ramach wielkiej bitwy nad Bzurą odbyły się boje czołgów; gen. Bortnowski wyrzucił Niemców śmiałym kontratakiem. Ostatecznie, miasto uległo. Do stało się przy tym słynnej archikolegiacie łuckiej, domem w samym mieście, no i mieszkańcom. Z 12 tysięcy mieszkańców przed wojną — ocalało 8. Inteligencja i działacze zostali w dwóch rzutach w r. 1940 i 1942 wywiezieni do Dachau, skąd niewielu wróciło. Z trzech tysięcy mas ludności żydowskiej pozostał jeden Żyd, który nabierając charakteru „wiecznego świadka”, staje dziś w sądach i stwierdza meczenski zgon swoich rodaków. Wiele, wiele przeszła Łęczycza.

Ale życie ma moc odradzania największych ran. Półka wieś Topola może poczynić się całkowitą elektryfikacją. Radioweseli łączy chaty ze uprawami świata. To samo w Tumie, wsi ożgi biekupstwa gnieźnieńskiego, zamieszkała, zasiedlona, gdzie parę rodzin tworzy całe zaludnienie.

Nowe gmachy szkolne

Łęczycza jest bogata. Jak okiem sięgnąć tłusty bagieny czarnoziem obiecują urodzaj i znanomiejn dostatek. Słynne jest ogrodnictwo i warzywnic-

two łęczycyjskie. Również pezenica. Nie daleka cukrownia w Lesmierzu przerabia plony pól buraczanych. Dobra komunikacja i połączenie z Warszawą i Łodzią usprawniają pracę spółdzielni. Są tu i „Społem” i „Mazur”. Na każdym kroku widać odbudowę i dźwignię się z biedы wojennej. W samym mieście kwitnie handel, również rzemiosło. Stają zwały nowego szkolnictwa. Są dwa przedszkola, gimnazjum i liceum pedagogiczne. Posiadają własne wspaniałe, częściowo tylko zniszczone gmachy. Świeże głosy dzieci przed budynkami i na dziedzińcu, gdy przechodzą, zwiastują radość i młodość, niepomną bólu i strat.

Łęczycza leży nad Bzurą w dolinie „pra-Wiśły”, na płaskim dziale wodnym między dorzeczem Wiśły i Wartę. Mieszkańcy wiele obiecują sobie z projektu kanału Warszawa—Poznań i wzdychają do jego realizacji. Łęczycza tkwi w środku Polski, dlatego przekopanie kanału dałoby bezpośrednie połączenie z Lublinem i Gdynią, a także z Warszawą, Poznaniem i Łodzią, dla której gród łęczycyjski stałby się wewnętrznym portem.

Miasto samo, choć niewielkie, ma wygląd miły i schłodny, jakkolwiek mieszkańcy utyskują sobie i powiadają „nie to co przed wojną”. Letniej dość żywe życie kulturalne i polityczne. Właśnie w Związku b. Więźniów Politycznych niemieckich obozów koncentracyjnych odbył poranek autorski i z kolei udaje się do lokalu P. P. S., aby wygłosić odczyt polityczny. Partia Socjalistyczna jest tutaj żywa i ruchliwa, o czym też świadczy i piastowanie czołowych stanowisk. Starosta, burmistrz, zastępca szefa U. B., naczelnik urzędu skarbowego i inne „posterunki” ku zadowoleniu ogółu mieszkańców.

Cebula dla niemowląt

Miasto ma też i swoje troski (któż ich dziećmi nie ma). Najważniejsze: brak chleba i ani krzty maki do wypieku. Poza tym mieszkańcy skarżą się na Osrodek Zdrowia, który podobno źle rozprawdza przydziały dla dzieci: niemowlętom do roku daje wyrośniętą cebulę, starszym — jajka. A czy tak nie można na odwrót?

Łęczycza to gród, mający dostojne miejsce w ojczystych dziejach. Szczątki prasnawiańskiej osady, tak nazwa-

ne później „wały szwedzkie” i liczne zabytki powiadają o szacownej historii. W wieku XI zostaje wzniesiona archikolegiata w Tumie, dziś częściowo na skutek działań wojennych zniszczona. W wieku XIV Łęczycza stanowi księstwo udzielne Łokietka, który stał się wojny z Prusakami i Litwinami. Kazimierz Wielki buduje zamek warowny, otacza miasto murami i stawia klasztor O. O. Dominikanów (obecnie w ruinie). Dziś z zamku zostały założone szczątki i trudno uwierzyć, że w groźnych (!) lochach tu właśnie Wła-

Rynek i stary ratusz w Łęczycy

Mimochoodem

Upał

Te kobiety, to mają dobre Jakieś trepki, kawalek lekkiego kretonu, coś pod spodem (albo nie) i hula taka po mieście, nie przejmując się upałem.

A my? Buciorę, spodnie do kostek, koszula, ciepła marynarka... Ten i ów jeszcze kamizelkę na ostatni guzik zapina.

Przed wojną chodził po Warszawie pewien oryginał, goniony przez chmurę dzieciaków. Był to starszy, dostojny jegomość z długą brodą, ubrany w jasno — błękitną pyjamę.

Mówiono mi, że wrócił, z pożogi wojennej, uratował pyjamę i znów w niej paraduje po Marszałkowskiej. Nie wiem, czy to prawda, bo go dotychczas nie spotkałem.

Natomiast sam postanowiłem skończyć z meką pływania w strugach potu pod grubym pan cerzem marynarki i kupiłem lekką, płócienną kurtkę bez rękawów.

Wprawdzie strój taki przyjęty jest tylko na wsi, w górach, nad morzem, ale właściwie dlaczego?

Czułem się cudownie. Prawie tak, jak ta dziewczyna, która ma na sobie kawalek kretonu i coś pod spodem (albo nie).

Niestety, radość nie trwała długo. Ustyszałem „dyskretną” rozmowę dwóch, mijających mnie, panów.

— Patrz, jak się ten wariat ubrał.

— Aha — rzekł drugi pan ocierając pot z czoła. — To do bre na lipiec, ale żeby w maju!

No więc zawstydziłem się i myślę — może rzeczywiście nie wypada? Może się wygłupiam? Co prawda, to prawda, że dopiero początek maja.

Już szedłem w stronę domu, by przebrać się w grubą, ciężką marynarkę, lecz, na szczęście, spotkałem dwóch podobnych „wariatów”.

Zrobiło mi się źle na sercu i zaraz zacząłem filozofować. Że, u diabła, kalendarz ciepła nie daje i, gdy upał na dworze, to kicham na to, czy jest lipiec czy maj.

A jeśli podczas Zielonych Świąt będzie zimno, jak w listopadzie, to muszę mimo to paradować „do figury”? Nie chcę, włożę jesionkę.

I zawróciłem dumnie, z mocnym postanowieniem wytrwania, podczas tropikalnych, majo wych upałów, w mej wygodnej piórniance.

Lecz po tym przyszła druga refleksja. Co by było, gdybym nie spotkał owych dwóch „wariatów”? Z pewnością wróciłbym do marynarki. Nie odważyłbym się być sam.

Jak mocno siedzi w nas jednak poczucie stadowego konwencji!

A. TOM

Wiosenne porządki

Uczniowie liceum Mickiewicza oczyszczają teren plaży na Pradze

Jan Huszcza (5) Rysunki I. Witza

30 km. od stacji

Opowieść sprzed wojny

Kolejarze również nie bez objawów zadowolenia opuścili pokój, a zamykając furtkę pogrozili pięściami zbierającym się w ślad za nimi do odciecznia koniarzom, na co ci odpowiedzieli w taki sam sposób. Że przy tym nie padło ani jedno ordynarne wyzwisko czy złośliwe słowo, należało to tłumaczyć wysokim stopniem wyrobienia społecznego przedstawicieli stowarzyszeń. Wyrobienie to, możemy przy tym zaznaczyć, sięgało jeszcze głębiej, gdyż kolejarz Hawelczak prowadził maszynę wspólnie z koniarzem Kaczorkiem, co należy uznać za wspaniały wprost przykład umiejętności oddzielania spraw publicznych od prywatnych.

Ponieważ magister powrócił do przerwanej pracy nad uczelniskimi zeszycami, będziemy mieli nieco czasu, aby podjąć próbę wyjaśnienia motywów, które zmusiły go do takiego przyjęcia delegacji.

Witold Karasek (Wicio, jak go w przyszłości nazwie pewna uroczą osobka!) nie zawsze miał życie łatwe, o co nie trudno na tym brzydkim świecie. Otóż Wicio był synem felczera, któremu zabroniono praktyki z powodu fanatycznego ograniczenia się przy leczeniu chorych do stosowania wyłącznie synapizmu, czyli płoty przyniesionej masą gorczycową, które — zwilżone i przyłożone do powalonego niemoca — ciała — wywoływało pożądane zaczerwienienie skóry, lecz nie każdą przy tym odcigało chorobę. Felczerek tak się przejął tym pozbawiającym go praktyki zakazem, iż

w kilka dni potem sam siebie szczerze obkleił synapizmem i, aby przekonać świat o skuteczności swojej metody, rzeczywiście skończył w straszliwych bólach, zlorzeczając nowoczesnej medycynie.

Z tych względów Wicio wcześniej musiał sobie radę dawać sam. Umiął to widocznie robić, gdyż w końcu znalazł się na uniwersytecie, zawstydżając swego brata, który został zaledwie ślusarzem. Będąc na pierwszym roku studiów poznał przemianę panienczkę Iżę. I opowiedział się jej z wielką swoją miłością, spotykając się z czymś większym niż zrozumienie. Skoro jednak doszły go słuchy, że Iża ma matkę, którą musi utrzymywać, zarabiając szczerem bielizną, uznał, iż niepotrzebnie odrywa dziewczynę od pracy, zabierając jej dużo cennego czasu i — prawdopodobnie nie bez rany w sercu zerwał narzeczeństwo.

Wkrótce jednak los wynagrodził zerwanie, gdyż Karasek otrzymał równocześnie dwa stypendia.

Z wdzięczności za odczyty o walce proletariatu i zdobyciach socjalnych pośpieszyła mu z pomocą akcja Robotnicza, z taką samą wdzięcznością, tylko za odczyty o utrzymaniu stanu posiadania i wiekowych tradycji ziemiaństwa, przyszło Stowarzyszenie Ziemiańskie.

W pierwszą środę każdego miesiąca Karasek w pomietoszonym kaszkiecie i z umorusanymi węglowym miałem palcami podejmował skromną sumę 60 zł w lokalu Akcji Robotniczej, zaś w pierwszy piątek Karasek w kapeluszu, pachnący wodą kolońską „Narcisse bleu”, zgłaszał się po 80 zł. do biura Stowarzyszenia Ziemiańskie.

Ta pomoc, jaką zapewniły mu dwa odłamy społeczeństwa, pozwoliła na dostąpienie, w skali wymagań studenta, egzystencji, a co za tym idzie na ukończenie studiów, jednocześnie zaś nauczyła go unikania w życiu nawet pozorów zdecydowanego opowiadania się po jakiejś jednej stronie. Toteż unikał tych pozorów pilnie na rzecz pełnego rozwagi kompromisu, będącego wyrazem dojrzałej postawy, dającej o wiele

więcej zadowolenia niż wszelkie krańcowości, z których wynikają jedynie niesnaski, złorzeczenia i protesty nie przynoszące nikomu żadnych korzyści, a tym bardziej kojącego spokoju. Dlatego to i teraz Karasek obu stronom odpowiedział w sposób zgodny ze swymi założeniami, żywiąc pewność, że zanim przyszłość sama te sprawy rozwikła, zyskał na razie na czasie.

Możnaby jeszcze wdać się w dodatkowe szczegóły, dotyczące przebiegu studiów, ale oto Wicio skończył poprowadzenie zeszyców, ziewnął i zasiadł do kolacji, bowiem słońce dawno już zaszło, a na niebie wisi okrągły miedziany księżyc w zupełności zasługujący nie na liryczną wzmiankę, a na cały poemat.

Po kolacji Wicio z papierosem w ustach wyszedł do ogródka, spełnił w zaroślach jedną z prymitywniejszych, ale mimo to nieodzownych czynności fizjologicznych, potem wrócił, zdjął marynarkę i sztywny kołnierzyk, umył się w miednicy, zsuł żółte półbutki, podrapał się w włochatą pierś i myśląc o jutrzejszej wypieczę całego gimnazjum do lasu, zachrapał, przed tym jeszcze zawoławszy przez drzwi pod adresem gospodarzy:

— Dobranoc państwu!

Rozdział V

O PIERWSZEJ POMOCY W NAGŁYCH WYPADKACH

A teraz prosimy o chwilę cierpliwości, gdyż chcielibyśmy się cofnąć o jakieś trzy tygodnie wstecz po to, żeby łatwiej było zrozumieć dalszy przyczynowy rozwój wypadków, tym bardziej, iż będzie w nich brał udział, wbrew początkowym założeniom, nie tylko magister Karasek i nie tylko przedstawiciele dwóch towarzystw.

A więc nie pozostaje nam nic innego, jak cofnąć się...

(D. c. n.)

Czytelnicy MAJA GŁOS

Kto winien strasznego niedbalstwa?

Piszę do Panów, jako stały czytelnik, pod wrażeniem strasznego wypadku, gdy kilkanaście dzieci, bawiąc się znalezionym granatem, spowodowało jego wybuch, co pociągnęło za sobą śmierć i ciężkie rany młodocianych na szczytach obywateli.

Kto jest winien? Pewnie, że lekkość myślenia młodych, ale w pierwszym rzędzie — ojców naszego miasta. Prze-

cież mija dwa lata od zakończenia działań wojennych. Czy nie można było usunąć tych wszystkich tragicznych niespodzianek, są przecież jeńcy niemieccy, zamieniać używać ich do sadzenia brzołków i urządzania trawników, czy nie lepiej zagnąć ich do zbierania niewypałów.

WP
(Warszawa)

Dlaczego świat pracy nie miał zniżek na Targach dn. 4 bm.

Zarząd Koła Z.Z.K. w Kępnie urządził w dniu 4 maja 1947 roku wycieczkę 100 osób na „Międzynarodowe Targi Poznańskie”.

Przy Kasie Targów zobaczyliśmy napis: „Zniżek się dziś nie udziela”. W „Głosie Wielkopolskim” jednak czytamy wyraźnie, że w dniu 4.5.47 r. wycieczki, składające się z ponad 20 osób korzystają ze zniżek. Udał się do biura gdzie oświadczone nam, że zniżek dziś nie ma, gdyż takie zarządzenie przyszło z Warszawy. Ani do Naczelnego Dyrektora, ani do za-

stępcę Dyrektora nas nie wpuszczono. Rozczarowanie wycieczkowiczów było wielkie.

Sekretarz Koła
Z.Z.K. w Kępnie.

Jubileusz jakich mało!

Jubileusz ten odróżnia się od innych tym, że jubilatka, zamiast przyjmować upominki — będzie je rozdawała.

A chodzi tu o upominki i cenę, gdyż będzie między nimi: 1.600 po pięć tysięcy, 1.100 po dziesięć tysięcy, 350 po dwadzieścia tysięcy, 100 po sto tysięcy, 16 po pół miliona oraz 6 po miliony złotych.

Ażby wziąć udział w tym niezwykłym jubileuszu, wystarczy mieć los 50-tej Loterii Klasowej, gdyż ona jest tą jubilatka, a upominki to wygrane, które wyniosą łącznie 93 miliony złotych.

Dla upamiętnienia jubileuszu 2-ch uczestników otrzyma dodatkowe upominki, t. zw. premie jubileuszowe, po miliony złotych.

TEATRY

TEATR POLSKI (Karnas 2):

Czwartek — godz. 14.30 — „Szkoła obmowy”, godz. 18 — „Orestes”.

Piątek — godz. 18 — „Lilla Weneda”.

Sobota — godz. 14.30 — „Szkoła obmowy”, godz. 18 — „Ponolep”.

Niedziela — godz. 14.30 — „Majatek albo imię”, godz. 18 — „Orestes”.

TEATR ROZMAITOSCI (ul. Marszałkowska): godz. 18 — „Przyjaciel przyjdzie wczoraj”.

TEATR MUZYCZNY WP (ul. Królewka 13): godz. 18 — „Żołnierze królowej Madagaskaru”.

TEATR MARY (Marszałkowska 81):

godz. 18.00 — „Po co daleko szukać” z Lidą Wysocką i Z. Sawanem.

TEATR POWSZYCHNY (Zamojskiego 20): godz. 18 — „Pigmalion”.

TEATR M. (Karnas 3):

godz. 19 — „Pasażer bez bagażu” z J. Warneckim.

TEATR „JASKOLKA” (Marszałkowska 89): godz. 18 — „Trasa”; godz. 20.15 — „Sprawa Komit”.

TEATR „DZIECI WARSZAWY” (Studio Karowa 31): godz. 12.30 (w dni powszednie przedstawienie zamknięte dla szkół i instytucji). „Kwiat amantysty” wg baśni H. Górskiej.

FRANKI TEATR REWII (Zygmuntońska 8): „Rewia „Zielony karnawał”.

Początek godz. 17.19.

WOLSKI TEATR REWII (Wojska 8): wystawia codziennie swoją rewii „Okno w okno”. Początek godz. 17.19.

SALA „YMCA” (ul. Konopnickiej 6): „Ślubny panieńskie”.

EWA BANDROWSKA — TURSKA WRAC. Z ZAGENICU

W przyszłym tygodniu wraca z tournée artystycznego zagranicą Ewa Bandrowska. Koncerty, które dała w Londynie, Paryżu, Sztokholmie, Helsinkach, były jednym wielkim triumfem artystki.

W początkach czerwca br. zobaczymy ją na estradzie „Romny”.

USMIECH WIOSNY

W ROMIE

W niedzielę 8 bm. o godz. 19 w sali Roma odbędzie się koncert pt. „Uśmiech Wiosny” w pieśni, piosence, tańcu i słowie.

Udział biorą: Xenia Grey, M. Krzyżkowska, St. Pokrzywińska, R. Mickiewiczówna, H. Rawski i L. Wójcikowski.

Akompaniują Nelly Bogacka, konferansjerka — Bohdan Zalewski.

KONCERT KAMERALNY

Instytut Chopina — urządził we własnej sali — (Zgoda 15) 21-go bm. o godz. 18 „Koncert na dwa fortepiany”, w wykonaniu Kodry i J. Lefeld.

W programie utwory Mozarta i Chopina.

17 B. M. OTWARCIE „COMEDI”

W dniu 17 maja rb., po rocznej przerwie, otrzymujemy Warszawę nowy teatr, w którym będzie przebudowana i odnowiona „Comedia” przy ul. Szwedzkiej 2/4 na Pradze.

W nowocześnie urządzonym teatrze przedstawienia rozpoczyna się premiera baśni scenicznej L. Rydy, „Zaczarowane koło” w reżyserii Z. Koczanowicza.

We wtorek i środy na scenie nowego teatru praskiego występować będzie zespół Sceny Muzyczno-Operowej.

W TEATRZE MAŁYM

PREMIERA SZKESPIROWSKA

Z pięcioletnim przygotowaniem na państwowy konkurs szekspirowski sztuka Szekspira „Wiele hałasu o nic” wchodzi na afisz Teatru „Małego” dnia 14 bm., o godz. 18. W polach zolowych wystąpią: L. Wysocka, J. Anuszkiewicz, Babczyńska, Dziełowski, Michałowski, Pawlikowski, A. Zabczyński. Reżyseria Z. Sawana, dekoracje W. Zamecznika.

KINO

KINO „PALLADIUM” (Złota Nr 29): „Młodość poety”. Początek seansów godz. 14, 16, 18, 20.

KINO „POLONIA” (Marszałkowska 56): „Wyspa skarbów”. Początek seansów godz. 14, 16, 18, 20.

KINO „STYLWY” (Marszałkowska „Skandali”). Początek seansów godz. 14, 16, 18, 20.

KINO „ATLANTIC” (Chmielna 33): „Lord Jeff”. Początek seansów: 14, 16, 18, 20.

KINO „SYRENA” (Praga, Inżynierska 4): „Dusze nieumarłe”.

KINO „TECZA” (Suzana 4): „U schyłku dnia”.

Seanse dla Zw. Zawod. w dni powszednie godz. 18 („Palladium” — godz. 20). W niedzielę i święta we wszystkich kinach — godz. 12, 14. Wstęp tylko za biletemi Z. Z.

PREMIERA PIERWSZEGO FILMU

NOWEJ PRODUKCJI AMERYKANSKIEJ

18 bm. (w niedzielę) w kinie „Atlantic” odbędzie się premiera pierwszego filmu nowej produkcji amerykańskiej pt. „Młodość Tomasza Edisona”.

W dniu 17 maja (sobota) o godz. 18.30 i 20.30 pokazy tylko dla zaproszonych gości.